

Bruxelles, den 28.5.2018
COM(2018) 337 final

2018/0169 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om mindstekrav til genbrug af vand

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2018) 249 final} - {SWD(2018) 249 final} - {SWD(2018) 250 final}

DA

DA

REDEGØRELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Vand er en begrænset ressource i EU, hvor en tredjedel af EU's territorium oplever vandstress. Befolkningernes øgede vandforbrug og klimaændringer vil gøre sikring af vandressourcer med tilstrækkelig kapacitet og kvalitet til en af de store udfordringer i fremtidens Europa. Overforbrug af vand, navnlig i forbindelse med kunstvanding¹ i landbruget, men også til industriel anvendelse og byudvikling, er en af de største trusler mod vandmiljøet i EU. Samtidig er adgang til vand af passende kvalitet en afgørende forudsætning for vækst i vandafhængige økonomiske sektorer og samfundet generelt. De samlede konsekvenser for økonomien som følge af tørken i 2003 er anslået til mindst 8,7 milliarder EUR (primært for Middelhavslandene, Frankrig og Det Forenede Kongerige) målt som de estimerede tab, der direkte skyldes tørken (EF, 2007). Øjeblikkelige følgevirkninger af tørke såsom skader på jord og infrastruktur samt en række mere indirekte virkninger, for eksempel utilbøjelighed til at investere i områder med øget risiko, kan have en alvorlig økonomisk indvirkning.

Som følge af klimaændringer er tørkernes hyppighed og intensitet og deres miljømæssige og økonomiske skader steget drastisk i løbet af de sidste tredive år: I perioden 1976 til 2006 steg antallet af områder og personer, der var ramt af tørke, med næsten 20 %, og de samlede omkostninger i forbindelse med tørke beløb sig til 100 milliarder EUR (EF, 2012). Tørken i sommeren 2017 kan yderligere illustrere omfanget af de økonomiske tab; alene den italienske landbrugssektor anslog tabet til 2 milliarder EUR². Denne tendens forventes at fortsætte med vandknaphed, der ikke længere kun vil være begrænset til nogle få områder i Europa, men allerede nu giver anledning til bekymring i hele EU med betydelige miljømæssige og økonomiske konsekvenser. Dette kan påvirke konkurrenceevnen og det indre markeds effektive funktion. For at imødegå dette problem bør Europas vandressourcer forvaltes mere effektivt. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union³ angiver hierarkiet af foranstaltninger, som medlemsstaterne bør overveje i forbindelse med håndtering af vandknaphed og tørke, idet det fremhæves, at vandbesparelse skal prioriteres, og alle muligheder for at forbedre vandeffektiviteten bør undersøges. Som en del af en integreret vandforvaltningsmetode udgør behandlet spildevand fra rensningsanlæg for byspildevand en pålidelig alternativ vandforsyning til en række formål. Af disse har kunstvanding i landbruget det største potentiale for øget optag af genbrug af vand og dermed bidrage til at mindske vandknaphed i Europa. Genanvendelse af behandlet spildevand indvirker generelt mindre på miljøet end for eksempel vandoverførsel eller afsaltning og giver en række miljømæssige, økonomiske og sociale fordele. Endvidere forlænges vandets livscyklus, hvilket bidrager til at bevare vandressourcerne i fuld overensstemmelse med målene for den cirkulære økonomi. Mens genbrug af vand i EU selvsagt ikke i sig selv kan løse problemerne med vandknaphed, så er udbredelsen af praksis med brug af genvundet vand langt under det fulde potentiale, idet praksis varierer betydeligt mellem medlemsstaterne.

Det overordnede mål er at bidrage til at afhjælpe vandknaphed i hele EU i forbindelse med tilpasning til klimaændringer, navnlig gennem et forøget genbrug af vand, specielt til

¹ Tegner sig samlet for omkring en fjerdedel af den samlede mængde ferskvand, der indvindes. Indvinding til kunstvanding tegner sig for ca. 60 % af den samlede ferskvandsindvinding i Syd- og Sydøsteuropa og for op til 80 % i visse vandområdedistrikter.

² <http://www.bbc.com/news/world-europe-40803619>

³ COM(2007) 414.

kunstvanding i landbruget, hvor det er relevant og omkostningseffektivt, samtidig med at opretholdelsen af et højt niveau af folkesundhed og miljøbeskyttelse sikres. Fastsættelse af harmoniserede mindstekrav (navnlig nøgleparametre for referencepatogener) til kvaliteten af det genvundne vand og overvågning sammen med harmoniserede risikostyringsopgaver vil sikre, at der skabes lige konkurrencevilkår for alle involverede i genbrug af vand og de berørte personer, forhindre potentielle hindringer for den frie bevægelighed for landbrugsprodukter, der er vandet med genvundet vand, og sikre, at sundhed og miljø er beskyttet og dermed øge tilliden til genbrug af vand. Det anslås, at den foreslåede retsakt kan føre til genbrug af vand til kunstvanding i landbruget i størrelsesordenen 6,6 milliarder m³ pr. år, sammenlignet med 1,7 milliarder m³ pr. år, i mangel af en EU-retlig ramme. Ved at genbruge mere end 50 % af den samlede vandmængde, der teoretisk er tilgængelig fra spildevandsrensingsanlæg i EU, til kunstvanding, kunne mere end 5 % af den direkte indvinding af vand fra vandområder og grundvand undgås med en reduktion på mere end 5 % i belastningen af vandressourcer som resultat. At handle nu vil bidrage til at lette vandknapheden, hvor den allerede i dag er en realitet i EU, og forberede operatører og landmænd på en indsats i de dele af EU, der ligeledes vil opleve stigende vandknaphed i de kommende år og årtier.

Behovet for at løse problemet på EU-plan er blevet anerkendt i Kommissionens meddelelse fra 2012 "**En plan for at beskytte Europas vandressourcer**" (COM(2012) 673). Et **sundhedstjek af EU's ferskvandspolitik** (SWD(2012) 393), offentliggjort i november 2012 som en byggesten i planen, konkluderede, at "**alternative vandforsyningsmuligheder med lav miljøbelastning skal påberåbes yderligere**" for at **imødegå vandknaphed**. En række foranstaltninger til fremme af brug af genvundet vand blev medtaget i Kommissionens meddelelse "Kredsløbet lukkes – en EU-handlingsplan for den cirkulære økonomi" (COM(2015) 614), herunder tiltag til udarbejdelse af et lovforslag om mindstekrav til genbrug af vand til kunstvanding og grundvandsdannelse. Dette forslag er medtaget i Europa-Kommissionens arbejdsprogram i 2017 og 2018, da det bidrager til de politiske prioriteringer, som Kommissionen har fastsat for at fremme en mere cirkulær økonomi. Derudover kan det supplere den planlagte fremtidige modernisering af den fælles landbrugspolitik⁴. Endelig bidrager den foreslåede forordning til EU's gennemførelse af målene for bæredygtig udvikling, navnlig nr. 6 om rent vand og sanitet, der fastsætter et mål om væsentligt større genvinding og sikkert genbrug af vand globalt inden 2030.

Rådet har i sine konklusioner vedrørende Kommissionens meddelelser om handlingsplanen om den cirkulære økonomi og bæredygtig vandforvaltning (11902/16) med interesse noteret hensigten om at tackle genbrug af vand ved hjælp af et nyt lovgivningsforslag. Desuden opfordrede **Europa-Parlamentet** i sin resolution fra september 2015 om opfølgningen af det europæiske borgerinitiativ Right2Water, og **Regionsudvalget** opfordrede i sin udtalelse fra december 2016 om "Et effektivt vandforvaltningssystem: En strategi for innovative løsninger", Kommissionen til at udarbejde en lovramme for genbrug af vand.

- **Overensstemmelse med gældende politiske bestemmelser på politikområdet**

Genbrug af vand er allerede omfattet af to gældende EU-instrumenter, der fremmer anvendelsen, **uden at fastsætte betingelserne** for genbrug:

- **Vandrammedirektivet** (2000/60/EF, VRD): Bilag VI, del B, nævner genbrug af vand som en af de mulige supplerende foranstaltninger

---

⁴ Bemærk i denne forbindelse, at genbrug af vand er anført i arbejdsdokumentet "Agriculture and Sustainable Water Management in the EU" (SWD(2017) 153 final som en af de foranstaltninger, der potentielt kan reducere negative virkninger forbundet med overindvinding.

- **Direktivet om rensning af byspildevand (91/271/EØF):** Heri fastslår artikel 12 som en del af betingelserne for udledning af spildevand, at "*Renset spildevand skal genanvendes, når dette er hensigtsmæssigt. Slammet skal bortskaffes således, at miljøet udsættes for mindst mulig negativ påvirkning.*".

I vandrammedirektivet er håndtering af vandknapshed et af hovedelementerne i vandforvaltningen. Denne lovgivning fastsætter blandt andet en central målsætning om at opnå god tilstand for Europas farvande inden 2015. Den kræver, at medlemsstaterne karakteriserer deres grundvand blandt andet ud fra oplysninger om den menneskelige aktivitets indvirkning og udarbejder indsatsprogrammer for at nå målsætningen om god tilstand. Disse indsatsprogrammer er en del af vandområdeplanerne, der skal revideres og rapporteres til Europa-Kommissionen hvert sjette år. Politikken om indsatsen mod vandknapshed og tørke i Den Europæiske Union (KOM(2007) 414) i 2007 uddybede integrationen af forvaltning af vandknapshed i vandområdeplanerne, herunder anvendelse af passende vandprissætning og økologiske krav til flodmundinger. Den præciserede rangfølgen af foranstaltninger, medlemsstaterne bør overveje i deres håndtering af vandknapshed og tørke, med forrang til vandbesparende foranstaltninger og effektivitetsforanstaltninger, mens yderligere vandforsyningsinfrastrukturer kun skal overvejes, såfremt alle andre muligheder er udtømt. Den foreslåede forordning om genbrug af vand skal betragtes som en del af denne integrerede vandforvaltningsmetode. Desuden vil forordningen supplere direktivet om rensning af byspildevand.

Uden at sænke de gældende niveauer for miljøhensyn vil et forslag til en forordning supplere og være sammenhængende med EU's lovgivningsmæssige rammer for vand, navnlig:

- vandrammedirektivet, grundvandsdirektivet, direktivet om miljøkvalitetskrav, direktivet om rensning af byspildevand, direktivet om slam fra rensningsanlæg, affaldsrammedirektivet, forordning om registrering, vurdering, godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier samt nitratdirektivet.
- Fødevarer sikkerhed, navnlig forordningen om fødevarerhygiejne.

- **Sammenhæng med andre EU-politikker**

Det generelle formål med forslaget er fuldt i overensstemmelse med det syvende miljøhandlingsprogram⁵ og, på globalt niveau, mål nr. 6 om alles ret til adgang til "rent vand

---

⁵ EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 (afgørelse nr. 1386/2013/EU), især de følgende mål:

- "*at beskytte, bevare og forbedre Unionens naturkapital*", med aktioner, der sikrer, at følgende mål nås senest i 2020:

b) virkningen af belastningen af overgangsvande, kystvande og ferskvand (inklusive overfladevand og grundvand) er mindsket betydeligt for at opnå, bevare eller fremme en god status som defineret i vandrammedirektivet

f) næringsstofkredsløbet (kvælstof og fosfor) forvaltes på en mere bæredygtig og ressourceeffektiv måde

- "*at omstille Unionen til en ressourceeffektiv, grøn og konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi*" med aktioner, der sikrer følgende mål nås senest i 2020:

b) de samlede miljøvirkninger fra alle større industrisektorer i Unionens økonomi er væsentligt reduceret, ressourceeffektiviteten er forøget, og der er etableret benchmarks og målingsmetoder. Der er etableret markeds- og politikincitamenter, der fostrer virksomhedsinvesteringer i ressourceeffektivitet, mens grøn vækst stimuleres gennem foranstaltninger, der fremmer innovation

c) de strukturelle ændringer inden for produktion, teknologi og innovation samt forbrugsmønstre og livsstil har reduceret den samlede miljøpåvirkning fra produktion og forbrug, især for sektorerne fødevarer, boliger og mobilitet.

og sanitet" i De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og opnåelse af mål for bæredygtig udvikling, navnlig med hensyn til de to følgende målsætninger:

- Inden 2030 at forbedre vandkvaliteten ved at reducere forureningen, eliminere dumping og formindske udslip af farlige kemikalier og materialer, halvere andelen urensset spildevand og øge genvinding og sikker genanvendelse af vand globalt
- Inden 2030 at sikre bæredygtig indvinding og forsyning af ferskvand og øge vandanvendelseeffektiviteten væsentligt i alle sektorer som middel til håndtering af vandknaphed og nedbringelse af befolkningsandelen, der er berørt af vandknaphed.

Forslaget bidrager til gennemførelse af en række andre EU-politikker, navnlig EU's klimatilpasnings- og katastrofeforebyggelsespolitikker og det ressourceeffektive Europa-flagskibsinitiativ under Europa 2020-strategien.

2. RETSGRUNDLAG, SUBSIDIARITET OG PROPORCIONALITET

• Retsgrundlag

Forslaget er baseret på artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (tidligere artikel 175 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab), da hovedformålet er at bevare, beskytte og forbedre miljøets kvalitet; beskytte menneskers sundhed, bidrage til en fornuftig og rationel udnyttelse af naturressourcerne og fremme foranstaltninger på internationalt plan for at løse regionale eller globale miljøproblemer, navnlig bekæmpelse af klimaændringer. Forslaget forventes derfor at bidrage til det indre markeds funktion.

• Nærhedsprincippet (for ikke-eksklusiv kompetence)

EU har fælles kompetence med medlemsstaterne med hensyn til regulering af miljø og sundhed på vandområdet. Det betyder, at EU kun kan lovgive, for så vidt traktaterne giver mulighed herfor, og under behørig hensyntagen til nødvendighedsprincippet, nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Formålene med denne forordning, navnlig beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed mod skadelig indvirkning af kontaminering fra genvundet vand, skal løses gennem fastsættelse på EU-plan af mindstekrav til vandkvalitet, overvågning og forebyggende foranstaltninger samt vigtige risikostyringsopgaver.

Hvad angår miljøbeskyttelse, er en EU-indsats på vandforvaltningsområdet endvidere berettiget, fordi 60 % af EU's vandløbssystemer er internationale og deles af 2 og op til 19 lande (Donau); foranstaltninger alene truffet af en enkelt eller nogle få af medlemsstaterne er derfor ikke tilstrækkelige med hensyn til for eksempel kvantitative aspekter af vandforvaltning og grænseoverskridende vandforurening. Hvis medlemsstaterne handler på egen hånd, vil de tekniske hindringer for genbrug af vand og de tilknyttede omkostninger endvidere være unødvendigt høje.

En EU-indsats vedrørende genbrug af vand til kunstvanding i landbruget er berettiget for at forhindre, at indbyrdes uensartede krav i de enkelte jurisdiktioner vil skabe ulige konkurrencevilkår (f.eks. mellem landmænd og gartnere) og hindringer for det indre marked, navnlig hvad angår primære landbrugsprodukter. Endvidere kan uensartede krav også benyttes som argument for at begrænse importen af fødevarer fra medlemsstater, der mistænkes for at have lavere standarder, som det var tilfældet med udbruddet af E. coli i

2011⁶. Den nuværende situation sikrer ikke lige vilkår mellem fødevarerproducenter fra forskellige lande; den nuværende EU-lovgivningsramme tager ikke højde for de særlige bestemmelser for landbrugsprodukter vandet med behandlet spildevand. En imødegåelse af sådanne hindringer er et passende EU-respons under hensyntagen til EU's politikker inden for områderne fødevarer sikkerhed, sundhed, landbrug, klima og energi.

EU-indsatsen er yderligere berettiget, fordi forskellige og skiftende krav i enkelte jurisdiktioner er en hindring for skabelsen af lige vilkår for investeringer i innovation og genbrug af vand. Det er usandsynligt, at de nationale tilsynsmyndigheder kan harmonisere deres lovgivningsmæssige krav, da antallet af involverede medlemsstater er for højt og stigende.

- **Proportionalitet**

Den foreslåede forordning om mindstekrav til genbrug af vand navnlig til kunstvanding i landbruget i kombination med andre ikke-regulerende foranstaltninger som beskrevet i handlingsplanen for den cirkulære økonomi er en passende foranstaltning med henblik på at fremme og udvikle sikkert genbrug af behandlet spildevand. Den rækker ikke videre end til, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Beføjelser, som er væsentlige for medlemsstaterne med hensyn til, i hvilket omfang genbrug af vand skal fremmes, vil forblive uberørt.

Behandlet spildevand kan anvendes til en lang række formål. I meddelelsen fra 2015 "Kredsløbet lukkes – en EU-handlingsplan for den cirkulære økonomi" (COM(2015) 614) og i konsekvensanalysen blev kunstvanding i landbruget identificeret som den største potentielle kilde til efterspørgsel efter genvundet vand, idet der her findes det største potentiale, hvad angår højere udnyttelse, afhjælpning af vandknaphed og EU-relevans.

- **Valg af instrument**

Konsekvensanalysen for dette forslag har overvejet den fulde vifte af retsinstrumenter, nemlig ændring af et af de eksisterende direktiver, et nyt direktiv eller en forordning eller vejledning.

En af de mulige løsninger, der blev overvejet i forbindelse med et nyt lovgivningsforslag om genbrug af vand, var en ændring af en gældende ramme, hvor genbrug af vand allerede er nævnt, navnlig direktivet om rensning af byspildevand. Et ændret eller nyt direktiv vil imidlertid kræve gennemførelse i den nationale lovgivning i alle medlemsstater. Skønt genbrug af vand bestemt er en lovende mulighed for mange medlemsstater, er det nødvendigt at tage i betragtning, at kun seks medlemsstater (Cypern, Frankrig, Grækenland, Italien, Portugal og Spanien) har indført bestemmelser om genbrug af vand (i lovgivningen eller i nationale ikke-lovgivningsmæssige standarder). Et ændret eller nyt direktiv ville indebære gennemførelse i alle medlemsstater og nødvendigvis tillade en vis fleksibilitet i gennemførelsen af kravene. Dette ville tilgodese forskelle på tværs af EU, men ville samtidig udgøre en alvorlig begrænsning med hensyn til opnåelsen af målene, navnlig med hensyn til en minimumsharmonisering af kravene til genvundet vand og den metode, der skal anvendes til risikostyring, samt fastsættelsen af ensartede konkurrencevilkår. Denne begrænsning blev

---

⁶ E. coli-udbruddet, der i 2011 ramte 16 lande i Europa og Nordamerika, med mere end 4 000 rapporterede tilfælde og 53 dødsfald i Tyskland, er et eksempel på denne situation. Udbruddet blev forklaret med agurker vandet med spildevand importeret fra Spanien, og flere medlemsstater, herunder Østrig, Belgien, Danmark, Det Forenede Kongerige, Tjekkiet og Tyskland, blokerede eller begrænsede importen af spanske produkter på grund af bekymring om, hvorvidt disse var blevet kontamineret i forbindelse med kunstvanding. Det blev siden konstateret, at kilden til E. coli-kontamineringen ikke var agurkerne, men derimod spirede frø fra en tysk landbrugsproducent, og at bukkehornsfrøene stammede fra Egypten. Det anslås, at denne begivenhed kostede Spanien 200 millioner EUR om ugen som følge af annullerede ordrer og medførte et fald i indkomsten i landbruget i Murcia-regionen med 11,3 % for vækstsæsonen 2010-2011. Dette har afskrækket investeringer i forarbejdning af fødevarerprodukter vandet med genvundet vand.

allerede fremhævet i konsekvensanalysen af "En plan for at beskytte Europas vandressourcer", hvor en forordning var den eneste lovgivningsmæssige politiske løsningsmodel, der i sidste instans blev vurderet i detaljer. Fleksibel tilpasning til lokale sammenhænge, der synes at være hovedargumentet for et direktiv eller en ændring af et direktiv, kan opnås med andre instrumenter, navnlig med hensyn til den foreslåede indførelse af fælles risikostyring.

Med hensyn til retsinstrumentets form skønnes det i konsekvensanalysen, at både et direktiv og en forordning vil være egnede, begge med forskellige fordele og ulemper. En forordning ville imødekomme initiativets art, navnlig for de medlemsstater, hvor anvendelsen af genvundet vand anses for nyttig, eller hvor der findes stærke erhvervsinteresser i udviklingen af teknologier til genbrug af vand. Et direktiv ville give mulighed for større fleksibilitet med hensyn til fastsættelse af strengere nationale krav, men ville pålægge alle medlemsstater en større gennemførelsesbyrde, selv om genbrug af vand ikke er relevant for alle på nuværende tidspunkt.

Forordningen blev endeligt valgt som det mest hensigtsmæssige retsinstrument til at nå målene af følgende årsager:

- Den ville gælde direkte for operatører (ud over medlemsstaterne) og dermed stimulere markedsudbredelsen, potentielt også i de medlemsstater, hvor der på nuværende tidspunkt ikke hersker vandknaphed, men hvor der produceres god "grøn" teknologi. Dette kunne skabe en positiv indvirkning på forskning og innovation, samt fremkomsten af bedste teknologier og nye forretningsmuligheder på det indre marked.
- En forordning kan træde i kraft meget hurtigere end eventuelle fremtidige ændringer af direktivet om rensning af byspildevand (for hvilket den igangværende evaluering forventes afsluttet i 2019; ethvert efterfølgende lovgivningsforslag til ændring vil kun være muligt, efter at en konsekvensanalyse er gennemført), og derfor bidrage til hurtigere og bedre resultater med hensyn til hovedformålet med at tackle vandknaphed.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, INTERESSENTHØRINGER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/sundhedstjek af den eksisterende lovgivning

Behovet for at løse problemet på EU-plan er blevet anerkendt i Kommissionens meddelelse fra 2012 "**En plan for at beskytte Europas vandressourcer**" (COM(2012) 673). Et **sundhedstjek af EU's ferskvandspolitik** (SWD(2012) 393) offentliggjort i november 2012 som en byggesten i handlingsplanen vurderer resultaterne af de trufne foranstaltninger, både på miljø- og andre politikområder, med hensyn til at nå de mål, der allerede er aftalt inden for vandpolitikens rammer. Det fandt også frem til de største mangler, der skal udbedres, for at miljømål kan opfyldes mere effektivt. I forbindelse med genbrug af spildevand konkluderede sundhedstjekket, at "**ydermere bør man anvende alternative, miljøskånsomme vandforsyningsløsninger**" for at imødegå vandknaphed.

• Interessenthøringer

Høringsprocessen om et muligt EU-initiativ vedrørende genbrug af vand blev indledt i 2012 og fortsatte frem til juli 2017 i forskellige former, både organiserede og ad hoc. Høringsstrategiens gennemførelse indebærer indsamling og analyse af input fra en bred vifte af interessenter samt to offentlige onlinehøringer.

En [første internetbaseret offentlig høring, som fandt sted fra den 30. juli til den 7. november 2014](#), modtog 506 bidrag. En [anden internetbaseret offentlig høring løb fra den 28. oktober 2016 til den 27. januar 2017](#) og fokuserede på mere detaljerede politiske løsningsmodeller vedrørende fastsættelse af mindstekravene til genvundet vand til kunstvanding og grundvandsdannelse. I alt blev der modtaget 344 bidrag. I de offentlige onlinehøringer i 2016 og 2014 gik 60-80 % af alle respondenter ind for et EU-regelsæt. Hertil kommer, at over 80 % af respondenterne i den offentlige onlinehøring i 2014 fandt, at juridisk bindende EU-mindstekrav var et effektivt middel til at sørge for en miljø- og sundhedsmæssigt sikker praksis for genbrug af vand. Respondenterne, hvoraf de fleste støtter ideen om en EU-forordning, er i begge tilfælde repræsentanter for private virksomheder, fra sanitets-, drikkevands- og fødevarerindustrien samt miljøsektoren og/eller fra de sydlige EU-medlemsstater.

Blandt respondenterne hersker en udbredt forståelse (mere end 70 % af respondenterne på tværs af forskellige respondentkategorier) af fordelene ved at benytte genvundet vand til kunstvanding eller grundvandsdannelse med hensyn til tilgængeligheden af vandressourcer i forbindelse med vandknaphed eller vandmangel, ikke-bæredygtig vandindvinding og klimaændringer. Et stort antal respondenter er bevidste om det potentielle bidrag fra genbrug af vand til vandområdernes kvalitet gennem beskyttelse af grundvandet mod forsaltning. Desuden er en række respondenter bevidste om genbrug af vand som foranstaltning til at øge ressourceeffektiviteten, fremme innovation og bidrage til jordens frugtbarhed, selv om disse fordele blev anset for at være mindre betydelige end de førnævnte.

Modsat er respondenterne langt mindre tilbøjelige til at opfatte omkostningsbesparelser for myndigheder, øget indtjening eller besparelser i energiforbrug og CO₂-udslip som fordele ved genbrug af vand. Analysen af respondenter pr. kategori viser navnlig, at lande, der regelmæssigt er udsat for vandknaphed, og de sydeuropæiske EU-medlemsstater ser betydeligt flere og større fordele ved genvundet vand end andre kategorier af respondenter. Der er bred enighed om fordelene blandt respondenter i sektorerne sanitet, drikkevand, miljø og økonomi.

Der er generel enighed blandt respondenterne om sikkerheden ved det genvundne vand sammenlignet med vand fra floder; næsten 70 % af respondenterne betragter genvundet vand som mindst lige så sikkert. Respondenter fra de sydlige EU-medlemsstater og lande, der regelmæssigt oplever vandknaphed, er væsentligt mere tilbøjelige til at anse brugen af genvundet vand til både kunstvanding og grundvandsdannelse for mindst lige så sikkert som alternative kilder (floder eller grundvand) end respondenter fra de østlige og nordlige EU-medlemsstater, der har en fælles tendens i samme størrelsesorden til at anse genvundet vand for mindre sikkert. Respondenter fra private virksomheder, hvoraf vel at mærke 68 % er involverede i drikkevands- og sanitetssektorerne, udviser langt de mest positive opfattelser af sikkerheden ved genvundet vand i sammenligning med andre typer organisationer.

Bidragene modtaget fra målrettede høringer af interessenter⁷ er opsummeret i bilag II – Sammenfattende rapport over høringsaktiviteter i konsekvensanalyserapporten. De modtagne input og resultater er blevet anvendt i udarbejdelsen af konsekvensanalysen og ajourføringen af det videnskabelige grundlag for det foreliggende forslag (rapporten fra JRC i bilag 7 til konsekvensanalyserapporten) og dannede endvidere grundlag for beslutninger med henblik på forslaget til forordning om genbrug af vand på EU-plan.

Høring af eksperter i medlemsstaterne og interessentorganisationer

Høringen fandt sted inden for rammerne af den fælles gennemførelsesstrategi til gennemførelse af vandrammedirektivet (VRD). Genbrug af vand blev drøftet på seks møder i

---

⁷ <http://ec.europa.eu/environment/water/reuse.htm>

den tidligere arbejdsgruppe om programmet for foranstaltninger (september og november 2013, marts og oktober 2014, marts og oktober 2015). En målrettet aktivitet vedrørende genbrug af vand og en ad hoc-arbejdsgruppe blev inddraget i arbejdsprogrammet inden for rammerne af den fælles gennemførelsesstrategi for 2016-2018 med henblik på at støtte udviklingen af tilknyttede aktioner og har holdt regelmæssige møder⁸.

- **Inddragelse og udnyttelse af ekspertise**

Lovgivningsforslaget samt konsekvensanalysen er baseret på et stort korpus af underbyggende dokumenter, som der henvises til i det arbejdsdokument, der ligger til grund for konsekvensanalysen. De væsentligste informationskilder til konsekvensanalysen af den foreslåede forordning var konsekvensanalysen fra 2012 af handlingsplanen og efterfølgende støtteundersøgelser samt det videnskabelige grundlag, der blev udviklet af JRC (mindstekrav til kvalitet), sammen med en hydromodellering fra JRC. Endvidere er særlige aspekter blevet vurderet, nemlig virkningerne på innovation og territoriale konsekvenser.

Med henblik på udarbejdelsen af det foreliggende forslag til forordning gennemførte JRC som et første skridt en revision af det videnskabelige, tekniske og juridiske vidensgrundlag om genbrug af vand til kunstvanding i landbruget og til grundvandsdannelse. De dokumenter, der har dannet grundlag for udarbejdelsen af forslaget om mindstekrav til kvaliteten, omfatter:

- lovgivningsrammen på EU-plan om sundhed og miljøbeskyttelse
- medlemsstaternes gældende lovgivning og retningslinjer for genbrug af vand sammen med deres erfaringer med systemer til genbrug af vand
- globale retningslinjer og regler genbrug af vand
- yderligere videnskabelige dokumenter, der anses for relevante for emnet.

Under udviklingen af det videnskabelige grundlag for dette forslag gennemførte JRC høringer ved brug af en trinvis fremgangsmåde. I første fase anmodede JRC en gruppe udvalgte eksperter fra den akademiske verden, vandsektoren og WHO om at give input og kommentere udkastet. I anden fase blev medlemsstaterne formelt informeret gennem ad hoc-gruppen om genbrug af vand, hvor JRC ved tre lejligheder præsenterede de respektive versioner. Bemærkninger, der blev modtaget skriftligt fra medlemsstaterne, blev dokumenteret, og besvarelser fra JRC blev formidlet. Endvidere præsenterede JRC på flere offentlige arrangementer samt videnskabelige møder arbejds fremskridt. Disse præsentationer omfattede blandt andet Europa-Parlamentets vandgruppe, EIP's vandaktionsgruppe om genbrug af vand, 11. IWA International Conference om genvinding og genbrug af vand samt COST NEREUS Action om nye og opkommende udfordringer og muligheder inden for genbrug af spildevand. I betragtning af sundheds- og miljøspørgsmålets følsomme karakter og offentlighedens tillid til praksis for genbrug af vand blev der i tredje fase anmodet om videnskabelige udtalelser fra den uafhængige Videnskabelige Komité for Sundheds- og Miljørisici og Nye Risici (SCHEER) og Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA), der blev taget i betragtning i forbindelse med færdiggørelsen af dokumentet; i modsat fald er dette begrundet. Eksperterne, hvis bidrag er modtaget med taknemmelighed, er

---

⁸ Oplysninger om status for genbrug af vand i EU-medlemsstaterne blev indsamlet, og deltagerne blev opfordret til at give feedback på udkast til støtteundersøgelserne udarbejdet af konsulenter. En teknisk workshop om mulige mindstekrav til kvaliteten vedrørende genbrug af vand på EU-plan blev afholdt af Generaldirektoratet for Miljø (GD ENV) og JRC i juni 2015. Der blev afholdt møder i marts 2016, oktober 2016 og juni 2017 for at drøfte udkastene til den tekniske rapport fra Det Fælles Forskningscenter. Udkast til elementer i konsekvensanalysen blev også fremlagt med henblik på feedback og indsamling af yderligere oplysninger. Ekspertgrupper om grundvandsdirektivet, direktivet om miljøkvalitetskrav, om rensning af byspildevand og drikkevandsdirektivet blev også hørt.

gennem processen løbende blevet hørt for at give kommentarer og input gennem kritisk drøftelse af dokumentet.

Alle understøttende undersøgelser og den tekniske rapport fra JRC er tilgængelige på <http://ec.europa.eu/environment/water/reuse.htm>.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget er baseret på en konsekvensanalyse, for hvilken Udvalget for Forskriftskontrol den 19. januar 2018 afgav positiv udtalelse med forbehold⁹ (tidligere var en negativ udtalelse blevet afgivet den 27. oktober 2017). De spørgsmål, der blev rejst af Udvalget for Forskriftskontrol, blev taget i betragtning i den reviderede version af arbejdsdokumentet, der ligger til grund for konsekvensanalysen, der blev forsynet med et særligt kapitel, hvori det nærmere angives, hvilke ændringer der er gennemført som følge af udtalelsen fra Udvalget for Forskriftskontrol (bilag 1 til konsekvensanalyserapporten – proceduremæssige oplysninger).

Baseret på planen for at beskytte Europas vandressourcer, sundhedstjekket af EU's ferskvandspolitik, de understøttende undersøgelser og interessenthøringer blev der udviklet en række mulige politiske løsningsmodeller på det afdækkede problem og dets underliggende årsager. Konsekvensanalysen vurderede løsningerne i lyset af deres potentiale og effektivitet med hensyn til at opnå det overordnede mål med forordningen om håndtering af vandknaphed gennem genbrug af vand, samtidig med at der sikres beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed. Med hensyn til tilførsel af genvundet vand til grundvandsdannelse viste konsekvensanalysen, at et EU-reguleringsindgreb ikke blev fundet passende som følge af spørgsmålets omfattende lokale dimension. Nærmere oplysninger om resultatet af disse analyser fremgår af selve konsekvensanalysen og arbejdsdokumentet, der ligger til grund for konsekvensanalysen.

De tre vurderede politiske løsningsmodeller er 1) et **retsinstrument**, der garanterer sikkerheden for landbrugsprodukter gennem en **universel** tilgang (de strengeste mindstekrav finder anvendelse uanset afgrødekategori og vandingsteknik) og beskyttelse af den lokale folkesundhed og miljøet (vigtige risikostyringsopgaver), 2) et **retsinstrument**, der garanterer sikkerheden for landbrugsprodukter gennem en tilgang **tilpasset formålet** (mindstekravene fastsættes afhængigt af afgrødekategorien og vandingsteknikken) og beskyttelse af den lokale folkesundhed og miljøet (vigtige risikostyringsopgaver) og 3) et **vejledende** dokument om sikkerhed for landbrugsprodukter med en tilgang **tilpasset formålet** (mindstekravene fastsættes afhængigt af afgrødekategorien og vandingsteknikken) og beskyttelse af den lokale folkesundhed og miljøet (vigtige risikostyringsopgaver). For løsning 1) og 2) vil retsinstrumentet være ledsaget af en vejledning i gennemførelsen af vigtige risikostyringsopgaver, der skal udarbejdes i samarbejde med medlemsstaterne.

Kunstvanding i landbruget udgør langt den største anvendelse af genbrugt vand i Europa og en betydelig andel af vandforbruget i Europa ved i alt at tegne sig for godt og vel en fjerdedel af den samlede indvundne ferskvandsmængde. Indvinding til kunstvanding tegner sig for ca. 60 % af den samlede ferskvandsindvinding i Syd- og Sydøsteuropa og op til 80 % i visse vandområdedistrikter. Genbrug af vand til kunstvanding i landbruget har derfor det højeste potentiale for at øge genbruget af vand og bidrager dermed til afhjælpning af vandknaphed i Europa. Analyserne og den efterfølgende prioritering af de mulige løsninger førte til den konklusion, at den foretrukne løsning for kunstvanding i landbruget er **et retsinstrument med en tilgang tilpasset formålet**, idet den er i stand til at levere et højere volumen behandlet

⁹ Udvalgets udtalelse SEC(2018) 249, konsekvensanalyse SWD(2018) 249 og resumé af konsekvensanalysen SWD(2018) 250.

spildevand til lavere omkostninger end de andre løsninger. En EU-forordning om kunstvanding i landbruget med en tilgang tilpasset til formålet og risikostyring vil indebære de største miljømæssige, økonomiske og sociale fordele sammenlignet med de andre løsninger. Dette vil navnlig bidrage til at lette vandknapheden gennem et forøget genbrug af vand til overkommelige priser, som vil kunne nå op på ca. 6,6 milliarder m³ om året i forhold til referenceværdien på 1,7 milliarder m³. Dette ville endvidere skabe lige vilkår for investorerne og skabe sikkerhed for fordelingen af de relevante produkter på det indre marked og dermed også bidrage til at øge offentlighedens tillid til genbrug af vand til vandingsformål.

Administrative omkostninger for de nationale myndigheder blev vurderet til at være ubetydelige eller faldende i forhold til referenceværdien. En EU-forordning med en formålstilpasset tilgang forventes at kræve investeringer til behandling af de disponible vandmængder på 38 EUR pr. m³ pr. dag, mens de med en universel tilgang ville stige til 271 EUR pr. m³ pr. dag. Benyttes en formålstilpasset tilgang, vil en investering på mindre end 700 millioner EUR gøre det muligt at behandle mere end 6,6 milliarder m³ om året under samme omkostningstærskel med en samlet omkostning for genvundet vand på under 0,5 EUR pr. m³.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Den foreslåede forordning er ny og derfor ikke omfattet af det seneste sundhedstjek af rapportering og overvågning i EU's miljøpolitik¹⁰. Dog er resultatet, erfaringerne og anbefalingerne fra dette sundhedstjek og den tilknyttede handlingsplan¹¹ blevet taget i betragtning under fastsættelsen af overvågnings- og rapporteringsforpligtelserne i dette forslag med henblik på at mindske den administrative byrde (ved hjælp af moderne IKT-værktøjer og fokusering på indikatorbaserede rapporter), og sikre gennemsigtighed og ansvarlighed over for borgerne. Desuden tager denne tilgang også hensyn til behovet for at sikre, at passende dokumentation er tilgængelig for vurdering af forordningen i overensstemmelse med retningslinjerne for bedre lovgivning (afsnit V om overvågning). Den strømlinede tilgang til overvågningen af gennemførelsen er blevet anvendt første gang på Kommissionens nylige forslag om revision af drikkevandsdirektivet¹². Dette forslag er udarbejdet med disse bestemmelser som udgangspunkt og med tilpasninger, hvor det var nødvendigt. Tilgangen vil derfor også sikre sammenhæng, hvilket er en anden vigtig faktor for målrettet regulering.

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette forslag vil bidrage til anvendelsen af artikel 37 om beskyttelsen af miljøet i Den Europæiske Unions koncession om grundlæggende rettigheder.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vedrører hovedsageligt regulerende foranstaltninger uden øjeblikkelig indvirkning på operationelle omkostninger. Under den konkrete gennemførelse, som først forventes påbegyndt i 2021, kan der opstå en begrænset indvirkning på ressourcerne til Det Europæiske Miljøagentur (EEA). Dette vil dog under alle omstændigheder være omfattet af finansieringsrammen for og personaletildelingen til Miljøagenturet under den næste flerårige finansielle ramme efter 2020.

---

¹⁰ SWD(2017) 230.

¹¹ COM(2017) 312.

¹² COM(2017) 753.

5. ANDRE ELEMENTER

• **Gennemførelsesplaner og overvågnings-, evaluerings- og rapporteringsordninger**

Gennemsigtighed og adgang til oplysninger er et kritisk aspekt med hensyn til at fremme tilliden blandt brugere og dermed offentligheden, hvad angår sikkerheden ved genvundet vand. Der er således lagt vægt på at stille oplysninger til rådighed for offentligheden i stedet for traditionelle rapporteringsforpligtelser. Kravene til overvågning er primært pålagt genvindingsanlæggenes operatører, og medlemsstaterne skal sikre, at oplysningerne gøres tilgængelige online for offentligheden.

Den foreslåede forordning indeholder yderligere krav til overvågning af kvaliteten af det genvundne vand. Medlemsstaterne skal kontrollere overensstemmelsen med betingelserne for tilladelsen på grundlag af overvågning af data indsamlet i henhold til den foreslåede forordning, vandrammedirektivet og direktivet om rensning af byspildevand samt andre relevante oplysninger. Medlemsstaterne skal offentliggøre resultatet af overensstemmelseskontrollen og sikre, at Kommissionen har adgang til de relevante data.

Kommissionen har til hensigt at fastsætte gennemførelsesbestemmelser vedrørende format og præsentation af oplysningerne, der bør være tilgængelige online for offentligheden. Kravene vil blive fastsat i samråd med eksperter i medlemsstaterne under hensyntagen til konklusionen på sundhedstjekket af rapportering og overvågning af EU's miljøpolitik og opfølgningsaktioner, navnlig med hensyn til anvendelsen af avanceret informations- og kommunikationsteknologi (IKT).

I lyset af den forventede udvikling i både vidensgrundlag og den politiske ramme med hensyn til kontaminanter, der giver anledning til ny bekymring, indeholder forslaget en bestemmelse om tilpasning af bilagene til den tekniske og videnskabelige udvikling samt et krav om evaluering.

• **Nærmere redegørelse for forslagets specifikke bestemmelser**

Artikel 1 – Genstand og formål

Denne artikel anfører forordningsforslagets formål, nemlig at fastsætte mindstekrav til vandkvalitet og overvågning og fastsætte vigtige risikostyringsopgaver med henblik på at sikre, at genbrug af behandlet spildevand er sikkert, tackle problemet med vandknaphed og bidrage til det indre markeds effektive funktion.

Artikel 2 – Anvendelsesområde

Ved denne artikel præciseres det, at den foreslåede forordnings anvendelsesområde vedrører genvundet vand bestemt til specifik brug, nemlig kunstvanding i landbruget som anført i afsnit 1 i bilag I.

Artikel 3 – Definitioner

Denne artikel indeholder de definitioner, der anvendes i den foreslåede forordning.

Artikel 4 – Forpligtelser for operatører af genvindingsanlæg med hensyn til vandkvalitet

Ved denne artikel fastlægges de mindstekrav, der skal overholdes, før det genvundne vand må bruges til kunstvanding i landbruget. Der henvises til bilag I, hvori de fastsatte mindstekrav til kvaliteten af genvundet vand og overvågning specificeres nærmere, samt supplerende krav som omhandlet i artikel 7 baseret på anvendelsen af risikostyring som fastlagt ved artikel 5.

Artikel 5 – Risikostyring

I denne artikel defineres risikostyringsprocessen, der bør udføres af operatøren af et genvindingsanlæg i samarbejde med relevante parter (slutbrugeren af det genvundne vand, byspildevandsrensingsanlægget, der leverer vand til genvindingsanlægget mv.). Operatøren af genvindingsanlæg skal udarbejde en risikostyringsplan for genbrug af vand, der indeholder supplerende krav til yderligere afbødning af risici, hvilket vil være en del af en tilladelse, der udstedes af den kompetente myndighed. Risikostyringsplanen for genbrug af vand skal baseres på vigtige risikostyringsprincipper som defineret i bilag II til forslaget. En delegeret retsakt planlægges med henblik på at fastlægge tekniske specifikationer, der kan supplere vigtige risikostyringsopgaver som defineret i bilag II.

Artikel 6 – Ansøgning om tilladelse til levering af genvundet vand

Denne artikel præciserer ansøgningsprocessen for tilladelse til levering af genvundet vand, herunder listen over dokumenter, som ansøgeren skal fremlægge.

Artikel 7 – Udstedelse af tilladelsen

Denne artikel specificerer de relevante aktørers forpligtelser i udstedelsesproceduren. Desuden fastsættes de betingelser, der skal indgå i tilladelsen, samt kravet om revision af tilladelsen mindst hvert 5. år.

Artikel 8 – Overensstemmelseskontrol

Denne artikel fastlægger de kompetente myndigheders forpligtelse til at verificere, om det genvundne vand er i overensstemmelse med betingelserne i tilladelsen. Denne artikel fastsætter endvidere regler, der skal følges i tilfælde af manglende overensstemmelse eller hændelser, der medfører manglende overensstemmelse med den foreslåede forordning.

Artikel 9 – Samarbejde mellem medlemsstaterne

Denne artikel indeholder bestemmelser om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, når det er relevant, inden der gives tilladelse til genbrug af vand.

Artikel 10 – Oplysninger til offentligheden

I overensstemmelse med konklusionerne fra sundhedstjekket af rapportering fastsætter denne artikel de oplysninger, som medlemsstaterne skal gøre tilgængelige for offentligheden. Hensigten er at øge gennemsigtigheden, hvilket vil øge forbrugernes tillid til anvendelsen af genvundet vand og forståelsen af virkningerne af denne forordning med henblik på en større udbredelse af genbrug af vand. Der er planlagt en gennemførelsesretsakt med henblik på at fastlægge gennemførelsesbestemmelser for format og præsentation af de oplysninger, der skal fremlægges.

Artikel 11 – Oplysninger om overvågning af gennemførelsen

I overensstemmelse med konklusionerne i sundhedstjekket af rapportering specificerer denne artikel proceduren for indsamling af relevante data om gennemførelsen af den foreslåede forordning med det formål at minimere den administrative byrde (gennem brugen af moderne IKT-værktøjer og fokusering på indikatorbaserede rapporter) og sikre gennemsigtighed og ansvarlighed over for borgerne. I denne artikel fastsættes det, at medlemsstaterne bør indføre datasæt med oplysninger om genbrug af vand ved at bruge så mange data som muligt fra de nuværende rapporteringsstrømme i henhold til direktivet om rensning af byspildevand og vandrammedirektivet. Datasættene bør opstilles i overensstemmelse med INSPIRE-direktivet. Til dette formål forventes der støtte fra Det Europæiske Miljøagentur, hvis rolle også er at få regelmæssig adgang til dataene og give Kommissionen oversigter over forordningens gennemførelse på EU-plan, og som også skal anvendes i forbindelse med fremtidige

evalueringer af forordningen (artikel 13). Der er planlagt en gennemførelsesretsakt med henblik på at fastlægge gennemførelsesbestemmelser for format og præsentation af de oplysninger, der skal fremlægges.

Artikel 12 – Adgang til domstolsprøvelse

Denne artikel er i overensstemmelse med artikel 47 i koncessionen om grundlæggende rettigheder og implementerer Århus-konventionen med hensyn til adgang til domstolene. Det bør være muligt for borgere og NGO'er lovligt at revidere de beslutninger, som medlemsstaterne træffer i medfør af denne forordning.

Artikel 13 – Evaluering

Denne artikel fastsætter rammerne for fremtidige evalueringer (i henhold til Kommissionens retningslinjer for bedre regulering) af forordningen. Den første evaluering er planlagt 6 år efter forordningens ikrafttrædelse.

Artikel 14 – Udøvelse af de delegerede beføjelser

Dette er en standardartikel til vedtagelse af delegerede retsakter.

Artikel 15 – Udvalgsprocedure

Dette er en standardartikel til vedtagelse af gennemførelsesretsakter.

Artikel 16 – Sanktioner

Dette er en standardartikel om sanktioner.

Artikel 17 – Ikrafttræden og anvendelse

Denne artikel fastsætter datoen for forordningens ikrafttræden og dens anvendelsesdato, det vil sige et år efter datoen for dens ikrafttræden, for at give medlemsstaterne tilstrækkelig tid til at tilpasse sig forordningen og udarbejde en gennemførelsesretsakt, der sikrer den ensartede anvendelse af risikostyringen.

Bilag I – Anvendelser og mindstekrav

Afsnit 1 – Anvendelser af genvundet vand

Dette afsnit fastsætter anvendelsesformålet for genvundet vand, nemlig kunstvanding i landbruget.

Afsnit 2 – Mindstekrav

Denne del fastsætter kvalitetsklasser for genvundet vand og dets tilknyttede anvendelse i landbruget (tabel 1). Litra a) specificerer mindstekrav til vandkvalitet som defineret af JRC på grundlag af medlemsstaternes og international praksis (tabel 2).

Litra b) specificerer overvågningskravene for genvundet vand (tabel 3) og valideringskontrollen for den strengeste klasse A (tabel 4).

Bilag II – Vigtige risikostyringsopgaver

Dette bilag indeholder en detaljeret beskrivelse af de opgaver, der skal udføres af operatører af genvindingsanlæg med henblik på udarbejdelse af en risikostyringsplan for genbrug af vand, identifikation af yderligere krav, der skal indgå i tilladelsen, samt for gennemførelsen af systemet til genbrug af vand.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om mindstekrav til genbrug af vand

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹³,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁴,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionens vandressourcer er i stigende grad under pres, hvilket fører til vandknaphed og kvalitetsforringelse. Navnlig klimaændringer og tørke bidrager betydeligt til den belastning af tilgængeligheden af ferskvand, der forårsages af byudvikling og landbrug.
- (2) Unionens evne til at reagere på det stigende pres på vandressourcerne kan forbedres ved i mere udstrakt grad at genbruge behandlet spildevand. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF¹⁵ nævnes genbrug af vand som en af de supplerende foranstaltninger, medlemsstaterne kan vælge at anvende for at nå direktivets målsætninger om god kvalitativ og kvantitativ vandtilstand for overfladevand og grundvand. Ifølge Rådets direktiv 91/271/EØF¹⁶ skal rensed spildevand genanvendes, når dette er hensigtsmæssigt.
- (3) Meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om "En plan for at beskytte Europas vandressourcer"¹⁷ pegede på genbrug af vand til kunstvanding eller

---

¹³ EUT C af , s. .

¹⁴ EUT C af , s. .

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

¹⁶ Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40).

¹⁷ COM(2012) 673.

industriformål som en alternativ vandforsyningsmulighed, der kræver Unionens opmærksomhed.

- (4) I meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet "Indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union"¹⁸ præciseres rangfølgen for foranstaltninger, som medlemsstaterne bør overveje i deres håndtering af vandknaphed og tørke. Det hedder i meddelelsen, at i regioner, hvor alle forebyggende foranstaltninger er gennemført ifølge vandhierarkiet, og hvor efterspørgslen efter vand stadig overstiger vandtilgængeligheden, kan der i nogle tilfælde findes en supplerende vandforsyningsinfrastruktur under behørig hensyntagen til lønsomhedsaspektet som en mulighed for at afbøde virkningerne af alvorlig tørke.
- (5) I sin handlingsplan for den cirkulære økonomi¹⁹ har Kommissionen forpligtet sig til at træffe en række foranstaltninger til at fremme genbrug af behandlet spildevand, herunder udvikling af et lovgivningsforslag om mindstekrav til genbrug af vand.
- (6) Genbrug af tilstrækkeligt behandlet spildevand, for eksempel fra rensningsanlæg til byspildevand eller industrianlæg, anses for at have en lavere miljøpåvirkning end andre alternative vandforsyningsmetoder som vandoverførsler eller afsaltning, men genbrug af den art finder kun sted i begrænset omfang i Unionen. Dette skyldes til dels, at Unionen ikke har fælles miljø- eller sundhedsstandarder for genbrug af vand og, navnlig for landbrugsprodukters vedkommende, de potentielle hindringer for den frie bevægelighed for sådanne produkter, der er vandet med genvundet vand.
- (7) Sundhedsstandarder i forbindelse med fødevarerhygiejne for landbrugsprodukter, der er vandet med genvundet vand, kan kun opnås, hvis kvalitetskravene til genvundet vand bestemt til kunstvanding i landbruget ikke afviger væsentligt mellem medlemsstaterne. Harmonisering af kravene vil også bidrage til et velfungerende indre marked for sådanne produkter. Derfor bør der indføres minimumsharmonisering ved at fastsætte mindstekrav til vandkvalitet og overvågning. Disse mindstekrav bør bestå af minimumsparametre for genvundet vand og andre strengere eller yderligere kvalitetskrav, der om nødvendigt pålægges af kompetente myndigheder sammen med eventuelle relevante forebyggende foranstaltninger. For at strengere eller supplerende krav til vandkvaliteten kan udpeges, bør operatører af genvindingsanlæg udføre vigtige risikostyringsopgaver. Parametrene er baseret på den tekniske rapport fra Kommissionens Fælles Forskningscenter og afspejler de internationale standarder for genbrug af vand.
- (8) Overholdelsen af mindstekrav til genbrug af vand bør bidrage til opnåelsen af de bæredygtige udviklingsmål i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, navnlig mål 6, for at sikre tilgængeligheden og bæredygtig forvaltning af vand og sanitet for alle såvel som en betydelig stigning i genanvendelse og sikkert genbrug af vand globalt. Desuden tilstræbes det med denne forordning at sikre anvendelsen af artikel 37 om miljøbeskyttelse i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (9) Risikostyring bør omfatte afdækning og styring af risici på en proaktiv måde og inkorporere begrebet produktion af genvundet vand af en kvalitet, der kræves til bestemte anvendelser. Risikovurderingen bør baseres på vigtige risikostyringsopgaver og bør afdække eventuelle yderligere vandkvalitetskrav, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelig beskyttelse af miljøet samt menneskers og dyrs sundhed.

---

¹⁸ COM(2007) 414.

¹⁹ COM(2015) 614.

- (10) For effektivt at beskytte miljøet og menneskers sundhed bør operatører af genvindingsanlæg være hovedansvarlige for kvaliteten af det genvundne vand. Med henblik på overensstemmelse med mindstekravene og eventuelle supplerende krav, der fastsættes af den kompetente myndighed, bør operatører af genvindingsanlæg overvåge kvaliteten af det genvundne vand. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte mindstekravene til overvågning, hyppigheden af den rutinemæssige overvågning og tidspunktet samt mål for performance med hensyn til validering af overensstemmelseskontrollen. Visse krav til rutinemæssig overvågning er fastsat i overensstemmelse med direktiv 91/271/EØF.
- (11) Det er nødvendigt at garantere en sikker anvendelse af genvundet vand og derved fremme genbrug af vand på EU-plan og øge offentlighedens tillid til dette. Forsyning med genvundet vand til bestemte anvendelser bør derfor kun være mulig på grundlag af en tilladelse, der udstedes af medlemsstaternes kompetente myndigheder. For at sikre en harmoniseret tilgang på EU-plan, sporbarhed og gennemsigtighed bør de materielle regler for denne tilladelse fastsættes på EU-plan. De nærmere procedurer for udstedelse af tilladelser bør dog fastsættes af medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør kunne udstede tilladelser gennem anvendelse af eksisterende procedurer, der tilpasses for at tage højde for de krav, som indføres ved denne forordning.
- (12) Bestemmelserne i denne forordning supplerer kravene i anden EU-lovgivning, navnlig med hensyn til mulige sundheds- og miljømæssige risici. For at sikre en helhedsorienteret tilgang til imødegåelse af mulige risici for menneskers og dyrs sundhed og miljørisici bør operatørerne af genvindingsanlæg og de kompetente myndigheder derfor tage højde for kravene i anden relevant EU-lovgivning, navnlig Rådets direktiv 86/278/EØF, 91/676/EØF²⁰ og 98/83/EF²¹, direktiv 91/271/EØF og 2000/60/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002²², (EF) nr. 852/2004²³, (EF) nr. 183/2005²⁴, (EF) nr. 396/2005²⁵ og (EF) nr. 1069/2009²⁶, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF²⁷, 2006/118/EF²⁸, 2008/105/EF²⁹ og

---

²⁰ Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).

²¹ Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 183/2005 af 12. januar 2005 om krav til foderstofhygiejne (EUT L 35 af 8.2.2005, s. 1).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 1).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandskvalitet og om ophævelse af direktiv 76/160/EØF (EUT L 64 af 4.3.2006, s. 37).

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse (EUT L 372 af 27.12.2006, s. 19).

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF,

2011/92/EU³⁰, Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2005³¹, (EF) nr. 1881/2006³² samt (EF) nr. 142/2011³³.

- (13) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 er der fastsat generelle regler for ledere af fødevarer virksomheder, og de omfatter produktion, forarbejdning, distribution og markedsføring af fødevarer til konsum. Forordningen omhandler fødevarers sundhedskvalitet, og ifølge et af dens hovedprincipper påhviler det primære ansvar for fødevarer sikkerheden fødevarer virksomhedslederne. Samme forordning er også genstand for en detaljeret vejledning, idet meddelelsen fra Kommissionen "Vejledning om imødegåelse af mikrobiologiske risici i friske frugter og grøntsager i primærproduktionen gennem god hygiejne" (2017/C 163/01) er særligt relevant. Målene for genvundet vands performance som fastsat ved denne forordning udelukker ikke fødevarer virksomhedsledere fra at opnå den vandkvalitet, som er påkrævet for at bringe sig i overensstemmelse med forordning nr. 852/2004, ved på et efterfølgende stadie at anvende adskillige vandbehandlingsmuligheder alene eller kombineret med andre ikke-behandlingsalternativer.
- (14) For at fremme tilliden til genbrug af vand bør oplysninger gøres tilgængelig for offentligheden. Ved at stille oplysninger om genbrug af vand til rådighed bør der sikres øget gennemsigtighed og sporbarhed, og dette kan også være af særlig interesse for andre relevante myndigheder, for hvem det specifikke genbrug af vand har konsekvenser.
- (15) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF³⁴ har til formål at garantere retten til adgang til miljøoplysninger i medlemsstaterne i overensstemmelse med konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet³⁵ (Århus-konventionen). Direktiv 2003/4/EF fastsætter omfattende forpligtelser, der vedrører både tilrådgivningsstillelse af miljøoplysninger efter anmodning og aktiv formidling af sådanne oplysninger. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF³⁶ omfatter deling af geografiske informationer, herunder datasæt om forskellige miljøemner. Det er vigtigt, at bestemmelserne i denne forordning vedrørende adgang til oplysninger og dataudvekslingsordninger supplerer disse direktiver og ikke skaber en særskilt lovramme. Derfor bør bestemmelserne i denne forordning om oplysninger til offentligheden og oplysninger om overvågning af gennemførelsen ikke berøre direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF.

83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 84).

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

³¹ Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2005 af 15. november 2005 om mikrobiologiske kriterier for fødevarer (EUT L 338 af 22.12.2005, s. 1).

³² Kommissionens forordning (EF) nr. 1881/2006 af 19. december 2006 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i fødevarer (EUT L 364 af 20.12.2006, s. 5).

³³ Kommissionens forordning (EU) nr. 142/2011 af 25. februar 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om gennemførelse af Rådets direktiv 97/78/EF for så vidt angår visse prøver og genstande, der er fritaget for veterinærkontrol ved grænsen som omhandlet i samme direktiv (EUT L 54 af 26.2.2011, s. 1).

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

³⁵ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (INSPIRE) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

- (16) For at tilpasse de eksisterende mindstekrav og vigtige risikostyringsopgaver til videnskabelige og tekniske fremskridt bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændringen af mindstekravene og de vigtigste risikostyringsopgaver. For at sikre et højt beskyttelsesniveau for miljø og menneskers sundhed bør Kommissionen endvidere kunne vedtage delegerede retsakter, der supplerer vigtige risikostyringsopgaver ved at fastsætte tekniske specifikationer. Det er særligt vigtigt, at Kommissionen gennemfører passende høringer under dens forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning³⁷. For at sikre lige deltagelse i udarbejdelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (17) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på fastlæggelse af gennemførelsesbestemmelser for format og præsentation af de oplysninger, som medlemsstaterne skal fremlægge for offentligheden, gennemførelsesbestemmelser for format og præsentation af oplysninger om overvågning af gennemførelsen af denne forordning, som medlemsstaterne skal tilvejebringe, og om formatet og præsentationen af oplysningerne med hensyn til den EU-dækkende oversigt, der udarbejdes af Det Europæiske Miljøagentur. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011³⁸.
- (18) De kompetente myndigheder bør kontrollere, at det genvundne vand er i overensstemmelse med de betingelser, som er fastsat i tilladelsen. I tilfælde af manglende overensstemmelse bør de kræve, at operatører af genvindingsanlæg træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre overholdelse. Operatørerne af genvindingsanlæg bør straks suspendere enhver forsyning med det genvundne vand, hvis manglende overensstemmelse medfører en væsentlig risiko for miljøet eller for menneskers sundhed.
- (19) De kompetente myndigheder bør samarbejde med andre relevante myndigheder ved at udveksle oplysninger for at sikre overensstemmelse med relevante EU-krav og nationale krav.
- (20) Data fra medlemsstaterne er afgørende for, at Kommissionen kan overvåge og vurdere den performance, som loven leverer, i forhold til de mål, den forfølger.
- (21) I overensstemmelse med punkt 22 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning bør Kommissionen foretage en evaluering af denne forordning. Evalueringen bør baseres på de fem kriterier effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og merværdi og skal danne grundlag for konsekvensanalyser af eventuelle yderligere foranstaltninger.
- (22) I overensstemmelse med Århus-konventionen bør berørte medlemmer af offentligheden have adgang til domstolsprøvelse for at bidrage til beskyttelsen af retten til at leve i et miljø, der er egnet til individers sundhed og trivsel.

³⁷ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (23) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser, og sikre, at de gennemføres. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (24) Målene for denne forordning, nemlig beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (25) Det er nødvendigt at give medlemsstaterne tilstrækkelig tid til at etablere den administrative infrastruktur, der er nødvendig for anvendelsen af denne forordning, samt for operatørerne til at forberede anvendelsen af de nye regler —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og formål

1. Ved denne forordning fastsættes mindstekrav til vandkvalitet og overvågning og forpligtelsen til at udføre specificerede vigtige risikostyringsopgaver med henblik på sikkert genbrug af behandlet byspildevand i forbindelse med integreret vandforvaltning.
2. Formålet med denne forordning er at garantere, at genvundet vand er sikkert til den påtænkte anvendelse, og derved sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers og dyrs sundhed og miljøet, håndtering af vandknappe og den resulterende belastning af vandressourcer på en koordineret måde i hele Unionen og dermed også bidrage til et velfungerende indre marked.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på genvundet vand bestemt til anvendelse som fastsat i bilag I, afsnit 1.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1. "*kompetent myndighed*": den eller de myndigheder eller organer, der er udpeget af en medlemsstat til at opfylde de forpligtelser, der følger af denne forordning

2. "vandmyndighed": en organisation eller myndigheder, som er anerkendt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2 eller 3, i direktiv 2000/60/EF
3. "slutbruger": en fysisk eller juridisk person, der anvender genvundet vand
4. "byspildevand" betyder byspildevand som defineret i artikel 2, stk. 1, i direktiv 91/271/EØF;
5. "genvundet vand": byspildevand, der er blevet rensat i overensstemmelse med kravene i direktiv 91/271/EØF, og som er resultatet af yderligere rensning i et genvindingsanlæg
6. "genvindingsanlæg": et byspildevandsrensningsanlæg eller et andet anlæg, der rensar byspildevand yderligere i overensstemmelse med kravene i direktiv 91/271/EØF med henblik på fremstilling af vand, der er egnet til brug som fastsat i afsnit 1 i bilag I til denne forordning
7. "operatør af genvindingsanlæg": en fysisk eller juridisk person, der driver eller kontrollerer et genvindingsanlæg
8. "fare": en biologisk, kemisk, fysisk eller radiologisk agens, der kan forårsage skade på mennesker, dyr, afgrøder eller planter, andre jordbaserede biota, akvatiske biota, jordbund eller miljøet generelt
9. "risiko": sandsynligheden for, at påviste farer forårsager skade inden for en nærmere fastsat tidsramme, herunder hvor alvorlige konsekvenser de får
10. "risikostyring": en systematisk styring, der konsekvent garanterer sikkerheden ved genbrug af vand i en bestemt sammenhæng
11. "forebyggende foranstaltning": enhver handling eller aktivitet, der kan anvendes til at forebygge eller eliminere en sundheds- og miljørisiko eller mindske den til et acceptabelt niveau.

Artikel 4

Forpligtelser for operatører af genvindingsanlæg med hensyn til vandkvalitet

1. Operatørerne af genvindingsanlæg skal sikre, at genvundet vand beregnet til en bestemt anvendelse som fastsat i bilag I, afsnit 1, skal overholde følgende ved genvindingsanlæggets udløbspunkt (overholdelsespunkt):
  - (a) mindstekravene til vandkvalitet som fastsat i bilag I, afsnit 2
  - (b) eventuelle yderligere krav til vandkvaliteten fastsat af den kompetente myndighed i den relevante udstedelse af tilladelse i henhold til artikel 7, stk. 3, litra b) og c).
2. For at sikre overholdelse af kravene og betingelserne i henhold til stk. 1 skal operatøren af genvindingsanlægget overvåge vandkvaliteten i overensstemmelse med følgende:
  - (a) bilag I, afsnit 2
  - (b) alle yderligere krav til overvågning, som den kompetente myndighed fastsætter i den relevante tilladelse i henhold til artikel 7, stk. 3, litra b) og c).

3. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter vedrørende ændring af denne forordning i overensstemmelse med artikel 14 med henblik på tilpasning af mindstekravene fastsat i bilag I, afsnit 2, til de tekniske og videnskabelige fremskridt.

Artikel 5

Risikostyring

1. Med henblik på produktion og levering af genvundet vand gennemfører operatøren af genvindingsanlægget risikostyringen i samråd med følgende aktører:
  - (a) operatøren af det byspildevandsrensingsanlægget eller -anlæggene, der forsyner genvindingsanlægget med vand, hvis operatøren er en anden end operatøren af genvindingsanlægget
  - (b) slutbruger(e)
  - (c) enhver anden part, der anses for relevant af operatøren af genvindingsanlægget.
2. Operatøren af genvindingsanlægget skal udarbejde en risikostyringsplan for genbrug af vand baseret på vigtige risikostyringsopgaver som fastsat i bilag II. Risikostyringsplanen for genbrug af vand skal foreslå alle yderligere krav ud over dem, der er specificeret i bilag I, der er nødvendige for yderligere at afbøde eventuelle risici, og skal blandt andet påvise farer og risici og udpege tilstrækkelige forebyggende foranstaltninger.
3. Kommissionen bemyndiges til i overensstemmelse med artikel 14 at vedtage delegerede retsakter om ændring af denne forordning for at tilpasse vigtige risikostyringsopgaver fastsat i bilag II til de tekniske og videnskabelige fremskridt.

Kommissionen har endvidere beføjelse til i overensstemmelse med artikel 14 at vedtage delegerede retsakter, der supplerer denne forordning, med henblik på at fastlægge tekniske specifikationer for vigtige risikostyringsopgaver fastsat i bilag II.

Artikel 6

Ansøgning om tilladelse til at levere genvundet vand

1. Enhver levering af genvundet vand bestemt til en anvendelse som fastsat i bilag I, afsnit 1, er betinget af en tilladelse.
2. Operatøren skal indgive en ansøgning om tilladelse som omhandlet i stk. 1, eller om ændring af en eksisterende tilladelse, til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor genvindingsanlægget drives eller påtænkes drevet.
3. Ansøgningen skal indeholde følgende:
  - (a) en risikostyringsplan for genbrug af vand udarbejdet i henhold til artikel 5, stk. 2
  - (b) en beskrivelse af, hvorledes operatøren af genvindingsanlægget opfylder mindstekravene til vandkvalitet og overvågning, jf. bilag I, afsnit 2
  - (c) en beskrivelse af, hvorledes operatøren af genvindingsanlægget vil overholde de yderligere krav, der foreslås i risikostyringsplanen for genbrug af vand.

Artikel 7

Udstedelse af tilladelsen

1. Med henblik på vurdering af ansøgningen skal den kompetente myndighed, hvis det skønnes relevant, høre og udveksle relevante oplysninger med følgende:
  - (a) andre relevante myndigheder i samme medlemsstat, navnlig vandmyndigheden, hvis den er en anden end den kompetente myndighed
  - (b) kontaktpunkter i potentielt berørt(e) medlemsstat(er), der er udpeget i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1.
2. Den kompetente myndighed beslutter inden for tre måneder fra modtagelsen af den fuldstændige ansøgning jf. artikel 6, stk. 3, litra a), om tilladelsen skal udstedes. Hvis den kompetente myndighed har brug for mere tid på grund af ansøgningens kompleksitet, skal ansøgeren underrettes herom med angivelse af den forventede dato for udstedelse af tilladelsen samt en begrundelse for forlængelsen.
3. Hvis den kompetente myndighed beslutter at udstede tilladelse, fastsætter den de gældende betingelser, som skal omfatte følgende:
  - (a) betingelser i forhold til mindstekravene til vandkvalitet og overvågning som fastsat i bilag I, afsnit 2
  - (b) betingelser i forhold til de yderligere krav, der foreslås i risikostyringsplanen for genbrug af vand
  - (c) alle andre betingelser, der er nødvendige for yderligere at afbøde eventuelle uacceptable risici for menneskers og dyrs sundhed eller miljøet.
4. Tilladelsen skal revideres regelmæssigt, dog mindst hvert femte år, og ændres om nødvendigt.

Artikel 8

Overensstemmelseskontrol

1. Den kompetente myndighed skal efterprøve, om det genvundne vand opfylder tilladelsens betingelser ved overholdelsestidspunktet. Overensstemmelseskontrollen skal udføres med følgende midler:
  - (a) kontrol på stedet
  - (b) anvendelse af overvågningsdata opnået i henhold til denne forordning samt direktiv 91/271/EØF og 2000/60/EF
  - (c) ethvert andet passende middel.
2. I tilfælde af manglende overensstemmelse skal den kompetente myndighed pålægge operatøren af genvindingsanlægget at træffe de nødvendige foranstaltninger for straks at genoprette overensstemmelsen.
3. Hvis manglende overensstemmelse indebærer en væsentlig risiko for miljøet eller menneskers sundhed, skal operatøren af genvindingsanlægget straks suspendere yderligere forsyning med det genvundne vand, indtil den kompetente myndighed har fastslået, at overensstemmelsen er blevet genoprettet.

4. Hvis der indtræffer en hændelse, der påvirker overensstemmelsen med tilladelsens betingelser, skal operatøren af genvindingsanlægget straks underrette den kompetente myndighed og den eller de slutbrugere, der eventuelt kan være berørt heraf, og stille de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere virkningerne af en sådan hændelse, til rådighed for myndighederne.

Artikel 9

Samarbejde mellem medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne udpeger et kontaktpunkt for i givet fald at samarbejde med andre medlemsstaters kontaktpunkter og kompetente myndigheder. Kontaktpunkternes rolle er at yde bistand efter anmodning og koordinere kommunikation mellem kompetente myndigheder. Kontaktpunkterne skal navnlig modtage og sende anmodninger om bistand.
2. Medlemsstaterne skal besvare anmodninger om bistand uden unødigt forsinkelse.

Artikel 10

Oplysninger til offentligheden

1. Med forbehold af direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF sikrer medlemsstaterne, at der foreligger tilstrækkelige og ajourførte oplysninger online til offentligheden om genbrug af vand. Oplysningerne skal omfatte følgende:
  - (a) mængden og kvaliteten af det genvundne vand, der leveres i overensstemmelse med denne forordning
  - (b) procentdelen af det genvundne vand i den pågældende medlemsstat, der leveres i overensstemmelse med denne forordning, i forhold til den samlede mængde behandlet byspildevand
  - (c) tilladelser udstedt eller ændret i overensstemmelse med denne forordning, herunder betingelser fastsat af kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3
  - (d) resultatet af overensstemmelseskontrollen jf. artikel 8, stk. 1
  - (e) kontaktpunkter udpeget i henhold til artikel 9, stk. 1.
2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 ajourføres mindst en gang om året.
3. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge gennemførelsesbestemmelser for format og præsentation af de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 15.

Artikel 11

Oplysninger om overvågning af gennemførelsen

1. Med forbehold af direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF skal hver medlemsstat, bistået af Det Europæiske Miljøagentur:

- (a) senest den ... [tre år efter denne forordnings ikrafttræden] oprette og offentliggøre, og derefter hvert sjette år ajourføre, et datasæt med oplysninger om resultatet af overensstemmelseskontrollen, jf. artikel 8, stk. 1, samt andre oplysninger, der skal gøres tilgængelige online for offentligheden i overensstemmelse med artikel 10
  - (b) oprette, offentliggøre, og derefter en gang om året ajourføre, et datasæt med oplysninger indsamlet i henhold til artikel 8, stk. 1, om tilfælde af manglende overensstemmelse med betingelserne i tilladelsen samt oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 8, stk. 2, og 3.
2. Medlemsstaterne sikrer, at Kommissionen, Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme har adgang til de datasæt, der er omhandlet i stk. 1.
3. På grundlag af de data, der er omhandlet i stk. 1, udarbejder, offentliggør og ajourfører Det Europæiske Miljøagentur regelmæssigt eller efter anmodning fra Kommissionen en EU-dækkende oversigt, der, hvor det er relevant, skal indeholde indikatorer for output, resultater og virkninger af denne forordning, samt kort og medlemsstaternes rapporter.
4. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge gennemførelsesbestemmelser for format og præsentation af de oplysninger, der skal fremlægges i overensstemmelse med stk. 1, samt gennemførelsesbestemmelser for formatet og præsentationen af den EU-dækkende oversigt, der er omhandlet i stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 15.

Artikel 12

Adgang til domstolsprøvelse

1. Medlemsstaterne skal sikre, at fysiske eller juridiske personer eller deres sammenslutninger, organisationer eller grupper i henhold til national lovgivning eller praksis har adgang til ved en domstol eller ved et andet uafhængigt og upartisk ved lov nedsat organ at få prøvet den materielle og processuelle lovlighed af enhver afgørelse, handling eller undladelse, der er omfattet af gennemførelsen af artikel 4-8, når en af følgende betingelser er opfyldt:
  - (a) de har tilstrækkelig interesse
  - (b) de gør gældende, at en rettighed er krænket, når dette er en forudsætning i henhold til den pågældende medlemsstats forvaltningsprocesretlige regler.
2. Medlemsstaterne afgør, på hvilket stadium der kan rejses indsigelse mod afgørelser, handlinger eller undtagelser.
3. Medlemsstaterne fastsætter, hvad der forstås ved tilstrækkelig interesse og krænkelse af en rettighed, i overensstemmelse med målet om at give den berørte offentlighed vidtgående adgang til klage og domstolsprøvelse.

Med henblik herpå anses den interesse, som enhver ikke-statslig organisation, der arbejder for miljøbeskyttelse og opfylder eventuelle krav efter national lovgivning, har, for tilstrækkelig, jf. stk. 1, litra a).

Sådanne organisationer anses også for at have rettigheder, der kan krænkes, jf. stk. 1, litra b).

4. Stk. 1, 2 og 3 udelukker ikke muligheden af en forudgående klageprocedure ved et forvaltningsorgan og indskrænker ikke gyldigheden af et eventuelt krav om, at administrative klageprocedurer skal være udtømt, inden sagen kan indbringes for domstolene, hvor et sådant krav måtte eksistere efter national ret.
5. Enhver klageprocedure jf. stk. 1 og stk. 4, skal være retfærdig, rimelig, rettidig og ikke uoverkommeligt dyr.
6. Medlemsstaterne sikrer, at offentligheden får oplysninger om adgang til procedurer for administrativ og retslig prøvelse.

Artikel 13

Evaluering

1. Kommissionen foretager senest den ... [6 år efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato] en evaluering af denne forordning. Evalueringen skal som minimum bygge på følgende elementer:
  - (a) erfaringerne fra gennemførelsen af denne forordning
  - (b) de datasæt, der er oprettet af medlemsstaterne i henhold til artikel 11, stk. 1, og den EU-dækkende oversigt udarbejdet af Det Europæiske Miljøagentur i henhold til artikel 11, stk. 3
  - (c) relevante videnskabelige, analytiske og epidemiologiske data
  - (d) teknisk og videnskabeligt vidensgrundlag
  - (e) Verdenssundhedsorganisationens anbefalinger, hvis sådanne står til rådighed.
2. I forbindelse med den evaluering, der er omhandlet i stk. 1, tager Kommissionen særligt hensyn til følgende aspekter:
  - (a) mindstekravene som fastsat i bilag I
  - (b) vigtige risikostyringsopgaver som fastsat i bilag II
  - (c) de yderligere betingelser, der er fastsat af kompetente myndigheder som fastsat i artikel 7, stk. 3, litra b) og c)
  - (d) virkningerne af genbrug af vand på miljøet og menneskers sundhed.

Artikel 14

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, stk. 3, og artikel 5, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.
3. Den i artikel 4, stk. 3, og artikel 5, stk. 3, omhandlede beføjelse kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af den beføjelse, der er angivet i den pågældende afgørelse, til

ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 3 og artikel 5, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved direktiv 2000/60/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til nærværende stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 16

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den ... [tre år efter denne forordnings ikrafttræden] Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den om alle senere ændringer, der berører dem.

Artikel 17

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra ... [et år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand